

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 22_2-1904)

Originalt emne

Jorder

Jorder/Salg og Afstaaelse af Grunde

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 16. juni 1904](#)
- 2) [Byrådsmødet den 16. marts 1905](#)
- 3) [Byrådsmødet den 23. marts 1905](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 16. juni 1904 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 22_2-1904)

Ligeledes godkendtes et af Marselisborgudvalget forelagt Udkast til Købekontrakt med Kreditforeningsdirektør, Kancelliraad Hans Nielsen angaaende en Villaparcel paa 10,530 kv-Alen i Villakvarteret Syd for "Louisenhøj".

Af særlige Bestemmelser i denne Kontrakt fremhæves, at Køberen udbetaler Halvdelen af Købesummen kontant, imod at Kommunen forpligter sig til i Løbet af indeværende Sommer at fortsætte Villavejen fra Prof. Tage Hansens Parcel mod Syd indtil Sidevejen mod Øst samt anlægge denne ned til Strandvejen. Arealet maa udstykkes i to Parceller, hvoraf ingen under 2500 kv-Al.; paa hver maa opføres én Villa til 1 Familie, Kommunen opstiller Gaslygter paa Villavejen saa langt, Bebyggelsen rækker.

Indenrigsministeriets Samtykke til Salget meddeltes senere i Skrivelse til Amtet af 29de

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 22_2-1904)

Der forelaa Andragende fra Kancelliraad Nielsen om Køb af et Areal til Sammenlægning med hans Parcel ved Villavejen.

Johan Pedersen skulde oplyse, at Andrageren, hvis Grund stødte lige op til Professor Tage-Hansens Skellinie, da denne sidste ønskede at købe noget mere Grund, enedes med ham om, at de begge rykkede deres Skel 25 Al. længere mod Syd. Andrageren fik den Gang fuld Erstatning for, hvad han afgav. Nu ønskede han at købe noget mere, og det kunde han for saa vidt ogsaa faa, naar blot den resterende Del af Arealet derude ikke gjordes mindre salgbart for Kommunen. Først havde han ytret Ønske om at købe en Trekant nede ved Hadsherredsvejen samt et større Stykke langs hele det sydlige Skel for hans Ejendom, men han vilde for den skovbevoksede Del af dette Areal kun give nogle hundrede Kroner, hvad Kommunen formentlig ikke kunde være tjent med. Derefter vilde han købe Trekanten nede ved Hadsherredsvejen samt et Areal af 5 Alens Bredde langs hele hans Ejendoms Sydgrænse, men derved vilde det ubevoksede Areal ved Landevejen blive delt saaledes, at den resterende Del ikke længere kunde bebygges. Udvalgets Flertal havde derfor ikke ment, at man kunde imødekomme Andrageren, medens et Mindretal, Thomsen, var stemt for at sælge til Andrageren efter hans Ønske.

Mikael Johansen vilde slutte sig til Mindretallets Indstilling. Andrageren havde til ham sagt, at der ved Købekontraktens Oprettelse i sin Tid var lovet ham, at han selv kunde bestemme, hvor stort et Areal han vilde have, og i Tillid hertil havde han bygget derude. Han skulde i hvert Tilfælde foreslaa, at man udsatte Afgørelsen af Sagen, indtil man fik den nærmere undersøgt.

Formanden vilde anse det for hensigtsmæssigt, at der, forinden man tog Stilling til Sagen, tilvebragtes et Kort over de omtalte Grunde.

Johan Pedersen havde personlig været tilstede, da den sydlige Grænse for Tage-Hansens og Andragerens Ejendomme flyttedes, og Øjemedet for hans Nærværelse var da

udelukkende dette at paase, at de Grunde, der blev tilbage, blev af en saadan Beskaffenhed, at de kunde sælges. Hvis der skulde være lovet Andrageren, at han selv kunde vælge, hvilke Arealer han vilde købe uden Hensyn til hvilke Grunde, der blev tilbage, var det i hvert Tilfælde sket uden Talerens Vidende og Vilje. Han vilde sætte Pris paa, at man ikke udsatte Sagen, men overlod Udvalget at ordne Forholdene derude.

Filtensborg kunde ligeledes forsikre, at der ikke af Udvalget var givet Andrageren noget Løfte i den antydede Retning. Overlod man Andrageren det Areal, han nu ønskede, blev det resterende Grundstykke ved Landevejen sikkert usælgeligt. Han havde i og for sig intet imod, at Sagen udsattes, da der saa kunde tilvejebringes det for en Afgørelse nødvendige Kort, ligesom Grundene kunde sættes af i Marken, hvorefter man bedst kunde bedømme Forholdene.

Sagen gik tilbage til Marselisborgudvalget til Fremskaffelse af et Kort over Arealet.

Udenfor Dagsordenen vilde

16.

Laursen gøre opmærksom paa, at Skolebetjent Rasmussen ved Borgerpigeskolen den 1. April dette Aar i 25 Aar havde staaet i Kommunens Tjeneste. Han var en flink og brav Mand, der for sin gode og paalidelige Tjeneste nok kunde fortjene en Paaskønnelse, og han skulde derfor paa Skoleudvalgets Vegne henstille, om det ikke vilde være passende, at man foranledigede ham indstillet til Dannebrogsmændenes Hæderstegn.

Formanden kunde ganske tiltræde det fremsatte Forslag, og han skulde, forsaavidt Raadet maatte ønske det, gerne foretage den omtalte Indstilling.

Det fremsatte Forslag tiltraadtes.

Uddrag fra byrådsmødet den 23. marts 1905 - side 2

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 22_2-1904)

Det fra forrige Møde udsatte Andragende fra Kancelliraad Nielsen om Køb af et Areal til Sammenlægning med hans Parcel ved Villavejen forelaa paa ny til Forhandling.

Johan Pedersen mindede om, at den væsentligste Grund til, at Sagen sidst blev udsat, var

denne, at der mellem Udvalgets Flertal og Mindretallet (Thomsen) var Dissens om, hvorvidt den Plads, der blev tilbage nede ved Hadsherredsvejen, naar der solgtes til Andrageren efter dennes Ønske, kunde benyttes som Byggegrund. I denne Anledning var der nu tilvejebragt et Kort over det ommeldte Areal, der dog først havde kunnet fremskaffes i Dag. Idet han henviste til sine Udtalelser i forrige Møde, skulde han tilføje, at Udvalgets Flertal indtog samme Stilling til Sagen, som da den sidst var til Forhandling.

Filttenborg, der iøvrigt var ganske enig med den foregaaende Taler, skulde henstille, at man udsatte at træffe Afgørelse i Sagen, indtil man paa een Gang kunde disponere over hele Arealet derude.

Thomsen var villig til at erkende, at det Grundstykke, der blev tilbage, naar Kancelliraad Nielsen fik det Stykke, han ønskede, ikke kunde bruges til Byggegrund, men det kunde Arealet ved Landevejen Syd for Nielsens Ejendom i det hele taget ikke, idet der kun var 20 Alen fra Skellet til Skraaningen Han kunde derfor ikke indse, hvorfor man ikke vilde imødekomme Andrageren. Det var ikke saa rart for denne at skulle vente paa en Afgørelse, da han jo ikke godt kunde sætte sit Hegn, forinden han vidste, hvor Skellinien for hans Ejendom kom til at strække sig. Kunde man ikke sælge det derefter resterende Stykke, kunde det sammenlægges med det Anlæg, der var projekteret Syd for Nielsens Ejendom.

Nørgaard forespurgte, om det var udelukket, at Nielsen vilde købe det tidligere nævnte større Areal i en Bredde af 25 Alen langs hele Andragerens Ejendoms sydlige Grænse, hvilket forekom ham at være den heldigste Løsning af Spørgsmaalet. At udsætte Sagen var ikke saa heldigt, da der derved paaførtes Andrageren en betydelig Udgift ved Flytning af sit Hegn.

Mikael Johansen vilde som sidst støtte Mindretallets Forslag. Han ankede over, at det nu foreliggende Kort, var fremkommet saa sent, at ikke alle Medlemmerne havde kunnet gøre sig bekendt med det, ligesom han beklagede, at Udvalget ikke havde fundet sig foranlediget til at forsøge en Forhandling med Andrageren.

Johan Pedersen havde, forsaavidt Byraadet maatte ønske det, intet imod, at Sagen yderligere blev udsat. Det ommeldte Kort havde man - som nævnt - ikke kunnet skaffe tilveje tidligere. Der var tidligere forhandlet med Nielsen om Købet af det omtalte større Stykke, men da han for den bevoksede Del af dette, der udgjorde ca. 2000 å 2500 kv AL, kun vilde give nogle Hundrede Kroner, havde man ikke ment at kunne gaa ind herpaa. Solgte man nu Andrageren det af denne ønskede Stykke, kunde man utvivlsomt ikke sælge

det øvrige, medens man, dersom man fik Lov til at vente, nok kunde faa det hele Areal solgt til en Gennemsnitspris af 2 Kr. pr. kv AL, hvilket var den almindelige Pris for Grunde derude. Det kunde sikkert ikke nytte paa ny at forhandle med Andrageren, der selv havde ønsket Sagen forelagt Byraadet, forinden dette havde truffet sin Afgørelse, der efter Talerens Formening burde gaa ud paa at overlade Udvalget at ordne Forholdene derude idet hele. Filtenborg sluttede sig til den af Nørgaard udtalte Tanke at overlade Andrageren de ommeldte 25 Al. langs hans Ejendoms sydlige Grænse og føje Resten til det paatænkte Anlæg.

Nørgaard skulde efter de faldne Udtalelser foreslaa, at man ikke udsatte Sagen, men gav Udvalget Bemyndigelse til at forhandle med Andrageren om Salg af det større Areal mod Syd, dog saaledes at den sydlige Grænse for det Grundstykke, der skulde overlades ham, ned mod Hadsherredsvejen blev draget parallelt med den nuværende sydlige Grænse for hans Ejendom. Dette sidste vilde ogsaa bevirke, at det nævnte Anlæg fik en bedre Form.

Mikael Johansen, der iøvrigt kunde støtte den foregaaende Talers Forslag, kunde dog stadig ønske, at der atter blev optaget en Forhandling med Nielsen, der, saavidt han vidste, var villig til at betale 2 Kr. pr. kv Alen ogsaa for det bevoksede Areal. Nielsen mente, at der var lovet ham, at han kunde faa, hvilket Grundstykke han ønskede, og han paastod, at han var blevet henvist til at forhandle med Sekretæren, og at Udvalgets Formand havde overværet en Samtale mellem Andrageren og Sekretæren, hvori dette var lovet ham.

Vestesen vilde have fundet, at det mest korrekte vilde have været at vedtage en Udtalelse om, at Raadet ikke kunde imødekomme Nielsen. Hvis Udvalget imidlertid følte sig tilfredsstillet ved en mindre bestemt Udtalelse fra Raadets Side, kunde han for sit Vedkommende ogsaa godt gaa med til det af Nørgaard sidst stillede Forslag.

Formanden saa ikke rettere, end at der, hvis Udvalget havde henvist Andrageren til Sekretæren, og denne havde lovet ham, at han kunde faa, hvilket Stykke han vilde, var vakt en berettiget Forventning hos ham, som man ikke kunde skuffe.

Nørgaard skulde overfor Vestesen fremhæve, at det Grundstykke, han havde foreslaaet at overdrage til Nielsen, i Hovedsagen var det samme, som det Flertallet ønskede at overlade ham, idet han dog havde foreslaaet at gøre Nielsen den lille Indrømmelse med Hensyn til Forandring af Grænsen ned mod Landevejen i Betragtning af, at det dog var et ret stort Stykke, man forlangte, han skulde købe.

Thomsen var, da Sagen nu syntes at skulle gøres til et betydeligt Spørgsmaal, mest stemt for, at man ikke traf nogen Afgørelse i dette Møde, men lod Parcellerne afsætte i Marken, saaledes at man kunde faa et tydeligt Indtryk af, hvorledes Forholdene i Virkeligheden stillede sig.

Johan Pedersen maatte hævde, at Nielsen absolut ikke havde nogen Berettigelse til at rette nogen Bebrejdelse mod Sekretæren. Den af Mikael Johansen omtalte Samtale mellem ham og Sekretæren havde fundet Sted, forinden Nielsen havde solgt en Del af sin Grund til Tage-Hansen og faaet et tilsvarende Stykke Syd for sin Ejendom til Erstatning herfor. Ved denne Lejlighed havde Taleren været tilstede for at paase, at det Kommunen tilhørende Grundstykke, der blev tilbage, ikke gjordes mindre salgbart, og selvfølgelig maatte Nielsen kunne indse, at man aldrig havde tænkt sig at sælge til ham saaledes, at det tilbageblivende Areal blev værdiløst for Kommunen.

Udvalget bemyndigedes til at afgøre Sagen paa Grundlag af de faldne Udtalelser.

6. Udenfor Dagsordenen vilde Thomsen, da han, der ikke havde været tilstede i sidste Møde havde bragt i Erfaring, at man havde vedtaget at indstille en Skolebetjent Rasmussen til Dannebrogsmændenes Hæderstegn, forespørge, om denne, udover at have tjent Kommunen med Troskab i 25 Aar, paa nogen særlig Maade havde gjort sig fortjent til denne Udmærkelse. Hvis dette ikke var Tilfældet, forekom det ham, at man for ikke at gøre nogen Uret burde søge at opnaa den samme Udmærkelse for alle de kommunale Bestillingsmænd, der i 25 Aar havde passet deres Forretninger tilfredsstillende. Der var saaledes en Fyrbøder, der om nogle Dage havde været 25 Aar i Vandværkets Tjeneste og udfyldt sin Plads særdeles godt, og han kunde ønske at vide, om der var Stemning for at indstille ham til Dannebrogsmændenes Hæderstegn, eller hvorledes man ellers skulde tilkendegive ham sin Tilfredshed med hans Arbejde.

Jacob Jensen vidste ikke bedre Raad at give Vandværksudvalget end, at det ligesom Skoleudvalget søgte at skaffe den under dette sorterende Bestillingsmand en Udmærkelse. De paagældendes Forhold var forsaavidt analoge, som den omtalte Pedel tillige var Fyrbøder.

Laursen havde ved sin Henstilling om at søge den omtalte Udmærkelse for Rasmussen udtalt sig med den største Forsigtighed; det var iøvrigt ikke ham, der havde faaet Ideen hertil, men han var fra forskellige Sider blevet opfordret til at bringe det i Forslag. Han kunde ikke ganske tiltræde den anstillede Sammenligning mellem de nævnte Mænds

Bestillinger; en Pedel, der blandt andet havde meget med Børnene at gøre, havde dog en noget mere sammensat Virksomhed end en Fyrbøder ved Vandværket.

Formanden ansaa det ikke for muligt at opnaa den omhandlede Anerkendelse for en Mand, der havde beklædt en underordnet ren kommunal Bestilling. Det stillede sig lidt anderledes med en Mand, der stod i Skolevæsnet's Tjeneste, da dette stod under et vist Tilsyn fra Statens Side.

7. Efter Forslag af Filtenborg bemyndigedes Udvalget for Slagtehuset til at besætte Pladsen som 2. Assistent ved Slagtehuset i Henhold til de indkomne Ansøgninger.

8. Paa Foranledning af Lottrup meddeltes der Markudvalget Bemyndigelse til for i Sommer at udleje de til de tidligere Borgmesterjorder hørende Jordlodder paa den anden Side af Vandværket.

